

Vlaams
Parlement

vergadering **C177**
zittingsjaar 2020-2021

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en
Dierenwelzijn

van 3 maart 2021

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het aantal proefdieren in Vlaanderen – 1942 (2020-2021)	3
VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de problemen bij (her)registratie van honden in de databank DogID – 1969 (2020-2021)	6
VRAAG OM UITLEG van Klaas Sloomans aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de uitspraken van de voorzitter van Défi over de uitbreiding van Brussel – 2036 (2020-2021)	11
VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het Randfonds – 2106 (2020-2021)	14
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de publicatie van het rapport van de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel – 1736 (2020-2021)	20
VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de versterking van het Nederlands in Brussel via het Horizontaal Integratie- en Gelijkekansenbeleidsplan 2020-2024 – 1830 (2020-2021)	24
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de besteding van de middelen van het coronanoodfonds in Brussel – 2104 (2020-2021)	27
Bijlage	30

**VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het aantal proefdieren in Vlaanderen
– 1942 (2020-2021)**

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (sp.a): Recentelijk werden er nieuwe cijfers bekendgemaakt over het aantal dierenproeven in Vlaanderen in 2019. Positief is dat het aantal dierenproeven is afgenomen in 2018. Wel zien we dat het aantal ernstig pijnlijke proeven en terminale proeven stijgt. Ook het aantal matig pijnlijke proeven blijft zeer hoog in vergelijking met 2017. Deze daling zou in de eerste plaats veroorzaakt zijn door onderzoeksprojecten die worden beëindigd. België blijft een van de landen in de Europese Unie met de meeste pijnlijke dierenproeven. Samengevat: het aantal daalt, maar de ernst stijgt.

Het gebruik van proefdieren is niet altijd effectief om stoffen te testen en het is ook omslachtig en duur. Het is daarom interessant om goedkopere alternatieven te zoeken. Daarover hadden we het al enkele keren in deze commissie. Het beleid is gericht – of zou dat moeten zijn – op het zogenaamde 3V-principe: vermindering, verfijning en vervanging.

Minister, hoe verklaart u de daling van het aantal dierenproeven in het algemeen en de stijging van het aantal pijnlijke en dodelijke dierenproeven in het bijzonder? Welke acties hebt u ondernomen of gaat u nemen om het 3V-principe uit te voeren? Welke maatregelen werden genomen om het aantal dierenproeven te verminderen en/of dierenproeven te vervangen? Hoe staat het nu met het onderzoek naar mogelijke alternatieven voor dierenproeven?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: In 2019 was er inderdaad een daling in het gerapporteerde proefdiergebruik en dat is positief. Die rapportering is uiteraard een optelsom van de verschillende proeven die voor een specifiek jaar werden gerapporteerd. De daling was in 2019 het sterkst op het vlak van het fundamentele onderzoek. Zo werd er bijvoorbeeld een daling opgetekend in het gebruik van proefdieren in het onderzoek naar de werking van het zenuwstelsel en het metabolisme.

Bij de meeste dierproeven die in 2019 werden uitgevoerd, ondervonden de dieren een licht tot matig ongerief. Bij iets minder dan 15 procent van de dierproeven ondervonden de dieren een ernstig ongerief en voor 2,7 procent van de proeven gaat het om terminale proeven. Dat zijn proeven die volledig worden uitgevoerd onder algemene verdoving en waarna de dieren niet meer bij bewustzijn worden gebracht.

De ernstscores bleken in 2019 gelijkaardig aan die van 2018. In de categorie proeven met een matig ongerief was er wel een daling van ongeveer 10 procent. In de categorie proeven met een ernstig ongerief was er een lichte stijging met 0,8 procent. Wanneer je de ernstscores van 2019 vergelijkt met die van 2017, valt vooral een daling van het aantal ernstige proeven met bijna 19 procent op.

De ernst van de gerapporteerde proeven hangt samen met het type onderzoek dat wordt uitgevoerd. Zo worden bijvoorbeeld dierproeven die worden uitgevoerd in het kader van het onderzoek naar kanker, het zenuwstelsel en het maagdarmsstelsel door de onderzoekers vaak als ernstig beoordeeld.

De fluctuaties in het aantal proeven en de ernst van de proeven kunnen niet eenduidig worden teruggeleid tot specifieke wijzigingen in het beleid of andere initiatieven. Het is ook niet eenvoudig om vanuit het beleid een wettelijke en verantwoordelijke invloed op deze cijfers uit te oefenen. Op medisch onderzoek en specifieke ontwikkelingen heb ik geen vat vanuit mijn bevoegdheid Dierenwelzijn.

Voor ons zijn de 3 V's wel belangrijk, namelijk vervanging, vermindering en verfijning. Dat staat centraal in het proefdierbeleid en het is de taak van alle betrokkenen om hiermee om te gaan. Met andere woorden: het gebruik van levende dieren in onderzoek moet zoveel mogelijk worden vermeden, het aantal gebruikte dieren moet tot een minimum worden beperkt en elke vorm van pijn, lijden, angst en blijvende schade bij de dieren die toch worden gebruikt in proeven, moet worden voorkomen of tot een minimum beperkt.

Wat betreft mijn bijdrage als minister kan ik u meedelen dat ik in deze legislatuur een aantal verschillende sporen bewandel met net die drie V's voor ogen.

Ten eerste proberen we het wetenschappelijke onderzoek dat inzet op die 3V's te stimuleren en te ondersteunen. Vorig jaar hebben we ongeveer 225.000 euro geïnvesteerd in onderzoek omtrent de ontwikkeling en de validatie van alternatieve methoden. Daarnaast zijn onderzoekers op mijn vraag gestart met de ontwikkeling van een wetenschappelijk onderbouwde leidraad ter bevordering van het welzijn van zebravissen in proefdierfaciliteiten. Dat is een ondersteuning van meer dan 250.000 euro. De zebravissen worden heel veel gebruikt, niet altijd ten goede. Het is belangrijk dat we kijken naar meer alternatieven om proefdieren in de vorm van zebravissen te gebruiken.

Ten tweede stimuleer ik de kennisdeling over alternatieve methoden tussen onderzoekers. Er is het platform voor alternatieve methoden voor dierproeven, RE-Place, dat we sterk ondersteunen. Er gaat 350.000 euro naartoe. Het platform heeft als doel om informatie over alternatieve methoden voor dierproeven te verzamelen in een centrale databank. We vragen dus van alle onderzoekers dat ze, vooraleer zij starten met proefdierenonderzoek, nagaan of hetgeen ze willen bestuderen, niet al bestudeerd is en of er geen alternatieve methode is voor hetgeen ze willen bestuderen, met name een alternatief voor dierproeven.

Ten derde werkt mijn administratie aan de voorbereiding van de rondetafel-gesprekken met de ruime sector. De doelstelling daar is finaal te komen tot een actieplan om het gebruik van proefdieren te verminderen. Daarbij proberen we alle stakeholders te laten evolueren richting bepaalde doelen. Die voorbereidende gesprekken zijn gaande.

Ten vierde wordt er gewerkt aan een instrument dat ingezet kan worden om de werking van de Vlaamse ethische commissies, die er uiteindelijk altijd mee gepaard gaan en voorafgaand hun 'aval' moeten geven ten aanzien van proeven, op een meer planmatige manier op te volgen. Er werd een overheidsopdracht in de markt gezet om volledig te bestuderen hoe we dat kunnen optimaliseren. Die overheidsopdracht loopt dit jaar af.

Met die initiatieven proberen we vanuit het dierenwelzijnsbeleid de visie inzake die drie V's gestalte te geven.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (sp.a): Minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Ik vind het belangrijk dat u zegt dat er zal worden voortgewerkt op dat 3V-principe. Dat moet inderdaad het uitgangspunt blijven. U zegt terecht dat u geen invloed hebt op de aard van het medisch onderzoek. Maar in het al dan niet verminderen van de dierproeven lijkt het mij toch belangrijk dat er niet alleen met de cijfers

rekening wordt gehouden, maar ook met het 'kwalitatief' afzien van de dieren. In die zin houd ik een pleidooi om, als er naar bepaalde oplossingen wordt gestreefd, toch vooral te gaan naar het verminderen van de meest pijnlijke dierenproeven.

Die rondetafelgesprekken lijken mij een heel goede zaak. Alleen – en daarin verschillen we van mening, maar dat mag geen probleem zijn – zou het volgens mij goed zijn om ook bij of na die rondetafelgesprekken bepaalde cijfers voorop te stellen, per jaar of na een bepaalde periode. Zo kan men streven naar het verminderen en misschien volledig bannen van dierenproeven.

Ik heb ten slotte nog een laatste punt. Ik vind het goed dat er een doorlichting komt van de Vlaamse ethische commissies. Maar ik heb dat nog al eens gezegd – en in Limburg hebben we daar positieve ervaringen mee –: ik denk niet dat het een probleem kan zijn dat vertegenwoordigers van dierenorganisaties, uiteraard op een objectieve manier, dus niet met de bedoeling om acties te voeren, deel uitmaken van de ethische commissie aan de universiteiten. Zij kunnen dan nauwlettend mee opvolgen dat er goed wordt gekeken naar die databank en dat er niet voor niets opnieuw onderzoeken gebeuren die eigenlijk al eerder gebeurd zijn.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Uiteraard is de N-VA-fractie voorstander om het aantal dierenproeven tot het minimum te herleiden. De cijfers van 2019 tonen een daling. Uiteraard interesseren de cijfers van 2020 mij heel erg. Ik wil weten of die daling zich doorzet. Waarschijnlijk hebben we die cijfers pas tegen de zomer.

We kunnen het aantal dierenproeven verminderen, maar daartoe zijn de ontwikkeling en de bekendmaking van de alternatieven cruciaal. Daar kunnen volgens mij toch nog wel een aantal belangrijke stappen worden gezet.

Minister, u gaf aan dat tijdens de vorige legislatuur het project RE-Place startte. Het doel was het centraliseren van de onderzoeksprojecten met de alternatieven voor dierenproeven. Wat is op dit moment uw persoonlijke appreciatie van dat project? Wat zijn uw bevindingen? Zijn er eventueel nog plannen om dat platform uit te breiden?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, dank u wel voor uw antwoord op de vraag van collega Vandenhove. Collega Vandenhove, ik bedank u ook voor uw vraag. Ik vind het goed dat dit thema regelmatig op de agenda komt, omdat wij elk leed dat een dier moet lijden, moeten aanvechten. Ik vind het goed dat we dit opnieuw bespreken.

Minister, wij hebben van u opnieuw een gelijkaardig overzicht gekregen als in het verleden. Mijn eerste bijkomende vraag is of u kunt aangeven welke specifieke onderzoeken er verantwoordelijk zijn voor de toename van de ernstige pijnlijke dierenproeven. Welke extra maatregelen zult u nog nemen om de pijn bij dieren te verzachten? De maatregelen waarover we nu hebben gehoord, daarover hebben we tot nu toe altijd gehoord. Ze zitten in de pipeline. Maar welke extra zaken gaat u nog doen?

Collega Joosen verwees er net naar: we hebben nog niet de cijfers van 2020. Maar hier is het toch belangrijk om de link met COVID-19 te leggen. Kunnen we een forse opwaartse trend verwachten? Zal COVID-19 een forse invloed hebben op de cijfers die we mogen verwachten? Hebt u daar al enig zicht op?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Elk laboratorium moet aangesloten zijn bij een ethische commissie. Die behandelt alle aanvragen met betrekking tot het gebruik van proefdieren. Het project kan pas worden uitgevoerd nadat de goedkeuring is gegeven door de ethische commissie. Die ethische commissie is dus van cruciaal belang voor de naleving van het 3V-principe.

Ik heb nu de opdracht gegeven een evaluatietool uit te werken voor de werking van die ethische commissies. Dat is momenteel bezig. We hebben daarvoor een stuurgroep, waarbij we ook de dierenrechtenorganisaties hebben betrokken. In de uitwerking van die evaluatietool zijn zoveel mogelijk stakeholders aan boord. Het Nederlandse bedrijf Technopolis Group heeft die opdracht toegewezen gekregen en voert ze momenteel uit.

RE-Place is een goedwerkend alternatief instrument. Het krijgt navolging. Door de Europese Commissie werd het aangeduid als een belangrijk voorbeeldproject voor de rest van Europa, voor de andere lidstaten.

Nu hebben we enkel de cijfers van 2019. Ik heb al meegegeven wat daar de evolutie is geweest.

Je ziet een daling in het gebruik van proefdieren in het onderzoek naar de werking van het zenuwstelsel en het metabolisme. Dat is een van de vaststellingen. Die data zijn ook online consulteerbaar. Maar de relevante vraag is natuurlijk wat de impact zal zijn van de talloze onderzoeken in het kader van bijvoorbeeld coronavaccins en andere mogelijke geneesmiddelen die zijn ontwikkeld in de strijd tegen corona. Wat zal de impact daarvan zijn op het gebruik van proefdieren? Daar kan ik absoluut niet op vooruitlopen. Je weet natuurlijk wel dat er ook heel wat ontwikkelingen plaatsvinden in ons land, gelukkig maar. Maar dat zal ongetwijfeld ook wel aantikken in het gebruik van proefdieren, mogelijk ook in ons land. Ik vrees er dus wel een beetje voor dat dat de keerzijde van de medaille is, dat er volgend jaar een toename zal worden geregistreerd in de cijfers.

De cijfers voor 2020 worden momenteel geanalyseerd en goed gekaderd door onze administratie. Normaal is het altijd in de eerste jaarhelft dat die naar buiten komen. Tegen juni of zo zullen die cijfers over het gebruik van proefdieren bekend zijn. Waarvoor zijn ze gebruikt? En wat met de drie V's? Die analyse wordt gemaakt. Op de cijfers van 2020 moet u dus nog even wachten. Normaal gezien is dat ongeveer in juni, dus in de helft van dit jaar, traditiegetrouw.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (sp.a): Bedankt voor het vrij volledige antwoord en voor de aanvulling. We zullen daar ongetwijfeld nog op terugkomen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de problemen bij (her)registratie van honden in de databank DogID – 1969 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Voorzitter, collega's, zoals jullie waarschijnlijk ook gelezen hebben, zouden er een aantal problemen zijn met de databank DogID.

Nochtans is DogID niet van gisteren. Ik was dan ook verbaasd om te vernemen dat een aantal zaken blijkbaar niet opgelost raken.

Sinds 1998 moet elke hond in Vlaanderen een chip hebben en geïdentificeerd zijn. De gegevens van de gechipte en geregistreerde honden worden verzameld in een centrale databank, DogID. DogID is een initiatief van de drie gewesten Vlaanderen, Wallonië en Brussel, sinds Dierenwelzijn een geregionaliseerde bevoegdheid is. In het verleden gaf de minister al aan dat de databank goed zijn werk doet en dat dankzij de centrale gegevensverzameling veel honden en hun baasjes herenigd konden worden.

Toch werden er in het verleden ook al een aantal problemen gerapporteerd, bijvoorbeeld gegevens die onvolledig of onjuist zouden zijn. Nu blijkt dat er ook nog een ander probleem is, dat niet eenmalig, maar toch een aantal keren naar voren komt, namelijk dat de gegevens van honden zonder medeweten van de eigenaar veranderd worden, waardoor de honden op papier dus een nieuwe eigenaar krijgen. Dat is frauduleus, maar het systeem van DogID heeft net de bedoeling om zulke zaken te verhinderen. Of dat zou toch zo moeten zijn.

Het beheer van de databank voor de identificatie en registratie van honden is in handen van Zetes nv, waarvoor de activiteiten vastgelegd zijn in een concessie-overeenkomst die enerzijds voorziet in communicatiediensten, zoals het beheer van de databank, het oprichten van een helpdesk en het hosten van de website, en anderzijds in beheersdiensten, zoals de ontwikkeling en het onderhoud van de databank, de beveiliging en toegang tot de databank, het verzekeren van het verband tussen de gegevens van de hond en de verantwoordelijke van die hond en het afleveren van een bewijs van registratie. Dat is zeer duidelijk overeengekomen in die concessieovereenkomst.

Zoals aangegeven, minister, zit de bevoegdheid rond het registratiesysteem ook bij de gewesten, en dus bij uw bevoegdheid Dierenwelzijn. De gewesten verplichten de inwoners trouwens om hun hond in het systeem te registreren en voor die dienstverlening te betalen. Een gecoördineerde en efficiënte identificatie is voor heel veel zaken cruciaal, en zeker ook voor het dierenwelzijn. Wat mij dan enigszins verbaasde, minister, was de communicatie waarin u aangaf dat het controleren van het eigendomsrecht het vermogen van de databank ver zou overstijgen. Want ik denk net dat dat de bedoeling is van zo'n datasysteem. Wie is verantwoordelijk voor de hond? Dat kan belangrijk zijn met betrekking tot volksgezondheidszaken, maar eveneens voor dierenwelzijnszaken.

Hierover had ik u graag een aantal vragen gesteld.

Samen met het registratiebewijs ontvangt een eigenaar een kaartje waarmee wijzigingen kunnen worden gemeld. Dat kaartje moet naar DogID opgestuurd worden bij het overlijden van een hond, een verhuizing of een verandering van eigenaar. Als dat kaartje verloren is, neemt DogID contact op met de oude eigenaar, met de vraag om de wijziging te mogen uitvoeren om op die manier een dubbele verificatie te doen, of men zou dat toch moeten doen. In het geval zoals hierboven beschreven, zou dat niet gebeurd zijn. Bent u van deze problematiek op de hoogte? Wat is uw visie op deze zaak?

Hebt u laten onderzoeken waar concreet zich een fout voordoet bij de centrale databank? Wat betekent het voor de concessieovereenkomst? Ik lees daar naar mijn aanvoelen toch heel duidelijke engagementen en verplichte opdrachten in. Wat zijn de gevolgen indien de concessiehouder zich niet aan de overeenkomst houdt?

Welke acties hebt u ondernomen om samen met de beheerder Zetes tot een oplossing te komen? Op welke termijn mogen we een oplossing verwachten? Hoe worden benadeelden ondertussen verder geholpen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Het doel van de databank is duidelijk omschreven in de regelgeving: ze moet honden kunnen identificeren, ze moet honden herenigen met hun verantwoordelijke en ze moet de handel in en het verkeer van honden controleren.

Hieruit volgen een paar zaken die wel relevant zijn in dit verhaal. De registratie in de databank is geen bewijs van eigendom en de databank heeft niet tot doel om diefstal te voorkomen.

Een hond moet in de databank geregistreerd worden op naam van zijn verantwoordelijke. Die verantwoordelijke is de natuurlijke persoon, eigenaar of houder van een hond, die er gewoonlijk een onmiddellijk beheer of toezicht op uitoefent. Vertaald naar het Nederlands betekent dit dat een hond geregistreerd moet worden op naam van de persoon bij wie de hond woont en die hem verzorgt. Vaak zal dit de eigenaar zijn, maar dat is niet altijd het geval.

Na registratie van een hond krijgt de verantwoordelijke inderdaad een kaart 'Wijziging gegevens'. Daarmee kan hij de gegevens in de databank laten aanpassen, bijvoorbeeld als hij verhuist of als de hond van verantwoordelijke verandert. Het klopt dat de concessiehouder het akkoord van de laatst geregistreerde verantwoordelijke zal vragen wanneer hij een vraag tot wijziging krijgt via een andere weg dan de officiële kaart. Er zijn geen indicaties dat de concessiehouder zich niet aan deze procedure of voorschriften zou houden.

Voor zover ik heb begrepen, was er in het geval waar u naar verwijst echter geen sprake van een aanvraag tot wijziging van gegevens, maar simpelweg van een nieuwe registratie. De hond zou inderdaad geregistreerd geweest zijn, maar dan wel in Frankrijk en niet in België. De persoon bij wie de hond nu zit, heeft hem dan ook gewoon laten registreren. Als de concessiehouder een aanvraag voor een nieuwe registratie krijgt, dan voert hij die natuurlijk uit. Maar zoals al eerder werd gezegd, betekent dat niet dat de aanvrager ook de eigenaar van het dier is. Discussies over de eigendom van een hond of kat zijn trouwens niet zeldzaam, jammer genoeg vaak in het kader van echtscheidingen. Het is niet aan mijn dienst of de concessiehouder om zich in dat soort discussies te mengen of een oordeel uit te spreken. Dat is voor de rechtbanken.

Samengevat komt het er dan ook op neer dat de concessiehouder hier niet in de fout is gegaan, maar dat de verwachtingen van de klaarblijkelijke eigenaar verschilden van de doelen die in de regelgeving werden vooropgesteld. De oplossing ligt dan ook niet bij de concessiehouder, maar bij de rechtbank, in dit geval het Vredegerecht.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Het verheldert heel wat meer dan de reactie in persberichten in eerste instantie, waarbij u aangaf dat dit maar één specifiek geval was en dat u niets kon ondernemen. U haalt aan dat de verantwoordelijke verschillend kan zijn van de eigenaar. Dat klopt. Daar ben ik me ook zeer van bewust, maar ook de verantwoordelijke kan niet wijzigen als de eigenaar daar niet van op de hoogte is, als die de vorige verantwoordelijke was. Ik ben heel blij dat u duidelijk stelt dat dat een vereiste is, dat die controle door de databank ook moet gebeuren, en dat ter zake naar uw mening of ervaring momenteel geen inbreuken gebeuren. Indien dat wel zou zijn, ga ik ervan uit dat er ook kan worden opgetreden ten aanzien van de databank, dat er op die manier ook een mogelijkheid van handhaving zou kunnen zijn.

U stipte aan dat het in dit specifieke geval ging over een nieuwe registratie. Als er een geschil is tussen eigenaars van een hond over de vraag op wiens naam die moet komen of wie er op de kaart mag worden aangeduid, als er echtelijke discussies zijn, dan kunt u zich daar uiteraard niet in mengen. Wat me echter wel interesseert, is op welke manier wij in onze databank, die ondertussen al een hele uitbouw kent, ook eventueel connecties kunnen maken met het buitenland. Voor het volgen van dieren lijkt het me zeker interessant dat we dat zouden kunnen doen. Vandaag leven we immers voor een stukje op een eiland op dat vlak. In welke mate doet u dus verder onderzoek naar dat connecteren met andere databanken van andere landen, buurlanden, maar eventueel zelfs ruimer? Is dat iets dat u ook opneemt en verder zou willen onderzoeken?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Mevrouw Rombouts haalt hier terecht een casus aan met betrekking tot het chippen van honden. Uit controleacties is inderdaad gebleken dat toch wel heel wat honden niet gechipt waren. Minister, als honden niet gechipt zijn, dan moet dat toch wel verder worden onderzocht, omdat daar toch ook honden tussen zullen zitten die uit het illegale circuit komen. Op welke manier wordt dat verder bekeken? Hebt u nog verdere bedoelingen qua onderzoek wat dit betreft?

Er is een ander punt dat ik graag nog eventjes wens aan te halen. Ik verwijs naar een schriftelijke vraag die ik hieromtrent heb gesteld op 6 mei jongstleden, schriftelijke vraag 539. Die had betrekking op een probleem dat mij was gesignaleerd. Zoals elke databank moet DogID voldoen aan de regels ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer en aan de Europese GDPR-regelgeving (General Data Protection Regulation). Er bleek dat dat toch niet in orde was. Zo bleek dat het mogelijk was dat een voormalige eigenaar van een hond die nog steeds beschikt over het identificatienummer van die hond, ook nog na een verkoop of herplaatsing van het dier te allen tijde kon nagaan bij welke eigenaar de hond zich nadien bevond. U hebt toen geantwoord dat er werd gewerkt aan een aanpassing van die databank om dat probleem op te lossen. U zei dat dit tegen eind 2020 volledig zou zijn opgelost. Ondertussen is het maart 2021. Werd die timing gehaald? Is dat privacyprobleem ondertussen daadwerkelijk van de baan?

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Allessia Claes (N-VA): Het is een heel onaangename situatie als er discussies ontstaan over het eigenaarschap van een hond of over wie verantwoordelijk is en of men al dan niet een beroep gaat doen op het systeem van DogID. Het is niet alleen vervelend, het gaat niet alleen over juridische zaken maar het is vaak een heel emotioneel proces voor de mensen die graag de honden terug willen. Ik denk niet dat het de bedoeling is van DogID om dergelijke situaties te realiseren maar net om ze te voorkomen.

Als honden legitiem van eigenaar of van verantwoordelijke veranderen, dan moet dat in al die documenten correct worden ingevoerd en ook worden gecontroleerd. Ik las in het artikel dat de dierenartsen zeggen dat de controle performanter zou moeten zijn want dat de controle niet zo nauw wordt genomen. Minister, zult u samen met de dienst Dierenwelzijn overleg plegen om dergelijke problemen in de toekomst te verminderen zodat de controle meer gegarandeerd zou zijn?

In de databank zien we elk jaar een stijging. In 2020 zijn er in de centrale databank in Vlaanderen 108.089 honden geregistreerd. Die is dan ook opgericht om de dieren te kunnen identificeren, met de verantwoordelijken, maar juridische discussies over het eigenaarsrecht vallen dan buiten de mogelijkheden van die databank. Kunt u trachten om de beheerder van DogID aan te sporen tot betere controles en/of meer rechtszekerheid in deze situatie? Zoals het voorbeeld

aangeeft, wordt er gekeken naar Frankrijk. Kunt u toch eens bekijken wat eventueel de mogelijkheden zijn om over de grenzen te kunnen controleren waar de eigenaar of de verantwoordelijke zit?

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (sp.a): Ik sluit me aan bij de vragen van de vorige sprekers, vooral bij het element buitenland. Wegens conflicten in gezinnen of honden die verloren gaan, gebeuren er zaken die eigenlijk het daglicht niet mogen zien, malafide praktijken dus. In die zin sluit ik me aan bij de drie vorige sprekers. Minister, in welke mate zou eventueel het systeem kunnen uitgebreid worden zodat men daarmee verder op zoek zou kunnen gaan naar die praktijken?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Wat betreft de niet-gechipte honden: de mazen in het net worden natuurlijk kleiner, ook door de bekendheid van de chipverplichting. De concessiehouder is natuurlijk geen controleur en is niet degene die moet gaan kijken of alle honden wel gechipt zijn, maar hij heeft er natuurlijk wel veel baat bij. Bij deze doe ik nog eens een oproep aan alle consumenten om nooit een dier aan te schaffen dat niet gechipt is. Dat is de evidentie zelve. Wij stellen wel vast dat het percentage almaar groter wordt. Dat is een goede evolutie.

Een nog betere evolutie zou zijn dat de rest van Europa ons Vlaams voorbeeld zou volgen. Daar knelt natuurlijk het schoentje. Tot op heden bestaat er geen Europese verplichting voor de lidstaten om de registratiedatabanken aan elkaar te koppelen, als zij al een goed functionerende registratiedatabank hebben. Er bestaan wel privé-initiatieven. Een concreet voorbeeld is Europetnet. Maar DogID krijgt geen melding van chipnummers die al in het buitenland werden geregistreerd. Doordat de registraties in onze buurlanden niet even centraal worden bijgehouden, is dat ook niet haalbaar in de huidige stand van zaken. Daarom nemen we altijd initiatief met de dierenwelzijnsclub binnen Europa, namelijk lidstaten zoals Nederland, Denemarken en Duitsland, om te proberen de Europese Commissie wat te stimuleren om meer initiatief te nemen ten voordele van dierenwelzijn.

Dat is natuurlijk een van de meest tastbare en concrete doelstellingen die men naar voren zou kunnen schuiven zonder dat het een al te grote economische impact zou hebben. Als Europa de harten van de mensen wil beroeren, dan is dit toch een van de systemen om dat te doen.

Wat de vraag naar anonimisering van collega De Vroe betreft, dat wordt momenteel op punt gezet. Het is zo goed als rond. Er waren nog enkele probleempjes. Zo moet iedereen altijd de mogelijkheid hebben om afstand te doen van die anonimiteit. Die optie moest worden voorzien. Wij vanuit Dierenwelzijn en de politionele autoriteiten zouden nog wel toegang kunnen krijgen tot die gegevens. Dan zouden we de anonimiteit kunnen 'bypassen' vanuit de handhaving.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Collega's, ik denk dat DogID een ongelofelijk krachtig instrument kan zijn. Dat is belangrijk met het oog op emotionele waarden zoals de hereniging van dier en eigenaar als verantwoordelijke op het moment dat het nodig zou blijken. Er zit wel veel meer achter in die zin dat het in het kader van de volksgezondheid, van politionele zaken en van dierenwelzijn cruciaal is dat het een sluitend en werkend systeem is. Dat zijn we trouwens ook verplicht aan alle eigenaars en alle verantwoordelijken als we hen vragen om hun hond te registreren en die kosten te betalen.

Minister, ik begrijp dat u in een persoonlijk conflict niet tussenbeide kunt komen, maar ik ben toch wel bezorgd over de vraag of het systeem sluitend is. U zegt zelf dat u geen indicatie hebt, maar omgekeerd zijn er wel signalen van dierenartsen over die controle.

Ik hoop dat we niet worden geconfronteerd met zaken die niet gecontroleerd zouden zijn en dat er daardoor conflicten ontstaan. Ik kruis mijn vingers want het is belangrijk dat we erop toezien dat het systeem sluitend is.

Ook wat de internationale samenwerking betreft, kan het interessant zijn om dat te versterken in een internationaal netwerk. Ik begrijp dat u dat erkent, maar dat u daarvoor vooral kijkt naar Europese Commissie. Op zich is het uiteraard positief dat u dat wil aankaarten, maar ik vraag me toch af of dat het enige is wat we kunnen doen en of we ook niet vanuit het principe van goed nabuurschap in overleg kunnen gaan met onze buurlanden, waar er goede systemen zijn, om na te gaan wat we in zelforganisatie kunnen doen. Het is nooit verboden om samen te werken op de vlakken die geen extra lasten met zich meebrengen, maar alleen lusten en zo een sluitender systeem te hebben. Minister, ik hoop dat u vanuit een goed nabuurschap nagaat welke initiatieven u samen kunt nemen voor de hondenregistratie.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Klaas Slootmans aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de uitspraken van de voorzitter van Défi over de uitbreiding van Brussel – 2036 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Slootmans heeft het woord.

Klaas Slootmans (Vlaams Belang): Minister, ik neem aan dat deze vraag om uitleg u niet zal plezieren omdat ze het communautaire vuur wat kan aanwakkeren. Iets in mij zegt dat u het communautaire vuur genegen bent.

De feiten zijn gekend. Het gaat over een interview in de Franstalige Brusselse krant La Capitale van 13 februari waarin de opvolger van Olivier Maingain, François De Smet, de oude imperialistische droom van de Brusselse gebiedsuitbreiding vanonder het stof haalt en terug op tafel legt. Aanleiding is de in het vooruitzicht gestelde staatshervorming na 2024, zoals dat ook in het regeerakkoord staat. Misschien is dat pas na sint-juttemis, dat zal nog moeten blijken.

Volgens de heer De Smet is de uitbreiding van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een democratisch recht. 'Notre droit démocratique', noemt hij het. En volgens hem is Brussel natuurlijk – ja, het zijn de klassieke standpunten – een stuk groter dan de negentien gemeenten, zowel sociologisch als demografisch, economisch enzovoort.

Om dat recht van die Brusselse uitbreiding om te zetten in de praktijk, pleit De Smet – misschien illusoir, maar hij pleit er wel voor – om per gemeente referenda te gaan organiseren in die 'périphérie bruxelloise', zoals hij het noemt, in die Vlaamse Rand. Op die manier wil hij een aanhechting legitimeren. Ik citeer de man: "Il serait juste que les populations de la périphérie soient consultées sur leur avenir. C'est la démocratie qui compte avant tout. On pourrait poser la question commune par commune."

Die 'commune par commune' daarin is, zoals ik zeg, natuurlijk niet helemaal onbelangrijk, omdat dit heel sterk doet denken aan de talentellingen van destijds, waarbij men inderdaad percentages per gemeente op elkaar kan gaan afwegen, om dan een aanhechting à la carte, gemeente per gemeente te gaan legitimeren.

Die eis van het vervelde FDF is natuurlijk inderdaad niet nieuw en bewijst vooral datgene waar de brede Vlaamse Beweging al jaren voor waarschuwt, namelijk dat de grondwettelijke verankering van de faciliteiten in die zes gemeenten enerzijds, en de oprichting van de metropolitane gemeenschap als gevolg van de zesde staatshervorming anderzijds, eigenlijk gewoon een tussenstap zijn naar 'un très grand Bruxelles', zoals dat in hun natste dromen naar voren komt. Daarbij wordt die hele Vlaamse Rand eigenlijk opgeslorpt in dat Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Niet alleen demografisch, want dat is nu al voor een groot stuk zo, maar dus ook institutioneel. En dat hij daarbij verwijst naar die instrumenten van die metropolitane gemeenschap, moet ons zeer huiverachtig en aandachtig maken.

Minister, het viel mij op dat u niet hebt gereageerd op een dergelijk groteske provocatie. U bent minister van de Vlaamse Rand, de behoeder van de belangen van de Vlaamse Rand. Er wordt op een dergelijke harde manier ten aanzien van de inwoners van de Vlaamse Rand en onze territoriale integriteit geprovoceerd, en onze minister van de Vlaamse Rand doet alsof zijn neus bloedt. Ik neem dus aan dat u vindt dat wij daar niet te veel aandacht aan moeten besteden. Ik denk dat ik heb duidelijk gemaakt dat ik het daar niet mee eens ben. Men valt hier onze territoriale integriteit aan. Als we ons hier niet meer druk over maken, tja, dan kun je je de vraag stellen: over wat dan wel? En twee, het gaat over een dergelijk grote provocatie, bijna een oorlogsverklaring, die we toch niet onbeantwoord kunnen laten. Want ik denk dat dat langs Franstalige zijde alleen maar op hoongelach zal worden onthaald en dat dat een zeer slappe en makke houding impliceert. Ik neem aan dat dat alleszins uw bedoeling niet is.

Minister, ik kom tot mijn vragen. Hebt u al formeel gereageerd op de uitspraken van de voorzitter van deze Brusselse regeringspartij? Het gaat hier niet over eender wie, het gaat hier over een regeringspartij. En zo neen, mocht u dat nog niet hebben gedaan, plant u dat dan?

Welk standpunt neemt u ter zake in en hoe wordt dit dan geformaliseerd en vooral, misschien nog belangrijker, gecommuniceerd?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: De vraag is: moet een Vlaams minister of een Vlaamse Regering reageren op de uitspraak van een partijvoorzitter? Ik denk dat het niet zinvol is om te reageren op uitspraken die ... Of ik zal het anders formuleren: ik denk dat het zinvol is om te reageren op uitspraken die er toe doen, die politieke of andere relevantie hebben.

Dat Défi, dat een voorzitter, pleit voor meer Brusselse gebiedsuitbreiding, Lebensraum, en andere territoriale, imperialistische eisen ... Zo nieuw vond ik dat eigenlijk niet. Ik ben daar niet bepaald van mijn stoel van gevallen. Daarop reageren als Vlaams minister of als Vlaamse Regering lijkt mij nu toch wat te veel eer.

Ik hoop dat u ook niet wilt bijdragen aan de bekendheid en de relevantie van Défi en haar voorzitter. Door te reageren geef je relevantie aan die uitspraken. Dan doe je alsof dat een 'clear and present danger' is, quod non. Als u een formele reactie van de Vlaamse Regering vraagt op de uitspraken van een Défi-voorzitter met betrekking tot de gebiedsuitbreiding, dan is bij dezen de reactie dat ik aan die uitspraken geen relevantie zal toekennen. Ik hoop dat we dat met z'n allen blijven doen.

De voorzitter: De heer Slootmans heeft het woord.

Klaas Slootmans (Vlaams Belang): Minister, dank u voor uw antwoord. U ontgoocht mij wel een beetje omdat u zegt dat dat geen politieke relevantie heeft. Maar het gaat hier over de voorzitter van een partij waarmee uw coalitiepartners in de Brusselse Regering zitten! Dat is absoluut wel relevant. Ik snap niet dat u niet gewoon kunt aangeven dat hier een aantal rode lijnen zijn overschreden, dat hier een aantal bruggen te ver wordt gegaan. Maar neen, u blijft erbij: 'We gaan daar niet te veel aandacht aan besteden.' Ik stel mij gewoon een omgekeerde vorm voor: mocht gelijk welke partij, die zelfs nog niet eens vertegenwoordigd is in het Vlaams Parlement, een dergelijke gebiedsuitbreiding eisen in omgekeerde zin, de RTBF zou ons overwoekeren. In die context snap ik dus helemaal niet waarom dat omgekeerd niet het geval is. Blijkbaar is dat een vorm van selectieve verontwaardiging.

Ik begrijp dat u niet zal reageren. Zal u uw collega-ministers Peeters en Somers vragen om ter zake hun Brusselse collega-minister Clerfayt aan te spreken op het feit dat hier een rode lijn wordt overschreden, dat men het hier heeft over de territoriale integriteit van Vlaanderen, en dat dat voor ons een '¡No pasarán!' is? Maar zelfs dat krijgt de N-VA-minister zelfs niet meer over zijn lippen, als ik u goed begrijp. Ik hoop dat u mij alsnog overtuigt van het tegendeel.

De voorzitter: Mevrouw De Coninck heeft het woord.

Inez De Coninck (N-VA): Collega Slootmans, ik ben het niet met u eens. Het is niet omdat de minister zegt dat hij de voorzitter van Défi niet de eer wil geven om hierop te reageren, dat hij het niet volmondig eens is met het oordeel dat de uitspraken van de voorzitter van Défi ongepast zijn. Het zegt inderdaad meer over die partij. De manier waarop ze dit aanbrengt, kan absoluut niet. Dergelijke voorstellen getuigen bovendien van een minachting voor Vlaanderen en voor de territoriale soevereiniteit van Vlaanderen, en ze vormen een rem op elke vorm van samenwerking tussen de regio's en de gewesten. Men zou denken dat men in Brussel werk genoeg heeft om de tweetaligheid daar te doen respecteren en om de begroting op orde te zetten, in de plaats van als partijvoorzitter steeds opnieuw dit soort zotternijen op te rakelen. Ik ben het eens met de minister wanneer hij zegt dat wij daar niet op reageren. Dat zou hun te veel eer aandoen.

Het is duidelijk, collega's: Vlaanderen is en blijft Vlaams. Wij willen uiteraard, met respect voor ieders bevoegdheden, samenwerken. Maar rabiate Vlamingenhaters en dergelijke, zoals we hier vaststellen: daarmee is elke dialoog uit den boze.

Ik heb geen bijkomende vragen, maar ik denk dat het absoluut duidelijk is en dat er consensus bestaat binnen deze commissie dat die voorstellen van Défi absoluut onbespreekbaar zijn.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voor zover nodig, herhaal ik dat ik niet tot het promoteam van Défi behoor, of van haar voorzitter. Mijnheer Slootmans, ik zou uw enthousiasme toch wat willen temperen. Als je die uitspraken ernstig neemt, acht je het überhaupt denkbaar en mogelijk dat zulke eisen op tafel komen te liggen, quod non, alleszins in mijn geval.

De voorzitter: De heer Slootmans heeft het woord.

Klaas Slootmans (Vlaams Belang): Bedankt, minister. U zegt dat we die uitspraak niet ernstig moeten nemen, maar ik denk dat het verleden heeft bewezen dat we die uitspraken wel ernstig moeten nemen, getuige onder meer de installatie

van de 6 faciliteitengemeenten, die ook een gevolg waren van dergelijke waanzinnige eisenpakketten en die ondertussen al 58 jaar praktijk zijn.

Ik begrijp van mevrouw De Coninck dat er consensus is in deze commissie. Ik heb dat zelf niet aanvoeld. Er wordt ook niet gereageerd door andere collega's ter zake. Maar stel dat die consensus er zou zijn, dan lijkt het mij ook wel raadzaam dat zowel de sp.a- als de Open Vld-collega's hun standpunt in die consensus kenbaar maken aan hun Brusselse collega's Gatz en Smet. Want het gaat hier gewoon om een regelrechte oorlogsverklaring. Het gaat hier over de aanpak van ons territorialiteitsbeginsel, het absolute fundament van een federale staat. Het staat ook haaks op de door een aantal partijen, zeker langs Franstalige zijde, zo gepropageerde federale loyaliteit. Maar die kan blijkbaar altijd maar van één kant blijven komen. Anderzijds mag men zijn gevoeg doen op ons hoofd. En wij zeggen zelfs niet dat het stinkt, want 'we moeten daar niet te veel aandacht aan besteden'. Ik vind dat een bijzonder vreemde redenering, die langs de andere kant van de taalgrens allermindst respect zal afdwingen. Ik denk dat dat een zeer nefaste strategie is. U beschikt als minister over een aantal communicatie- en institutionele wapens die u kunt hanteren. Maar u doet dat niet. Het zal onze taak zijn om u er blijvend aan te herinneren om dat alsnog te doen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het Randfonds – 2106 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): De Vlaamse Regering richtte in deze legislatuur een Vlaams Randfonds op. Met dat fonds worden de negentien gemeenten grenzend aan Brussel, waaronder de faciliteitengemeenten, met 4 miljoen euro per jaar ondersteund om de grootstedelijke uitdagingen aan te pakken. Jaarlijks bepaalt de minister ad hoc het thema waarvoor die middelen ingezet worden. Daarenboven maakte de Vlaamse Regering in de begroting van 2021 ook nog 7 miljoen euro vrij voor de uitdijende effecten van het grootstedelijk gebied Brussel op gemeenten in de brede Brusselse Rand. Daaruit werd enerzijds 4,5 miljoen euro vrijgemaakt voor Dilbeek, Halle, Vilvoorde en Ninove voor de aanpak van grootstedelijke problematieken. Daarnaast ging 2,5 miljoen euro naar Denderleeuw, Geraardsbergen, Zottegem en Ninove voor de aanpak van de mobiliteitsknooppunten.

Het Brussels informatie-, documentatie- en onderzoekscentrum van de VUB, BRIO, deed recent onderzoek naar de socio-economische en demografische kenmerken van de Vlaamse Rand. In het onderzoek wordt er een classificatie gemaakt, de zogenaamde principale componentanalyse of PCA, van alle 300 Vlaamse gemeenten op basis van grootstedelijke indicatoren, en dat zijn er 160. De eerste 15 gemeenten met de hoogste PCA-score zijn allemaal gemeenten uit de Vlaamse Rand. Maar als we verder kijken, wordt de top 28 voornamelijk aangevuld met gemeenten die in de bredere Vlaamse rand liggen, zoals Liedekerke, Lennik en Kortenberg. En op plaats 28 staat Merchtem. Die gemeenten ervaren dus dezelfde grootstedelijke problematieken door hun wisselwerking met Brussel, maar kunnen niet op extra middelen rekenen uit het Randfonds of het budget voor de aanpak van grootstedelijke problematieken, het zogenaamde Denderfonds. Daardoor merken we dat de invloed van Brussel verder uitdijt tot de bredere rand rond Brussel, en dat niet enkel de 19 gemeenten die strikt tot de Vlaamse Rand behoren, de invloed van Brussel voelen.

Minister, wat zijn uw conclusies naar aanleiding van het recente onderzoek van BRIO? Bent u bereid om erover na te denken om de huidige strikte definitie van de Vlaamse Rand met zijn negentien gemeenten te herbekijken en aan te passen aan de huidige socio-demografische realiteit?

Bent u bereid om het Randfonds uit te breiden naar de gemeenten die in de bredere rand rond Brussel liggen en dat op zo'n manier dat ze op een evenwaardige wijze een beroep kunnen doen op het Randfonds? Nu kunnen ze wel intekenen op de call, maar de negentien gemeenten krijgen prioriteit.

Bent u bereid om de middelen uit het Randfonds toe te kennen op basis van bottom-up voorstellen van de lokale besturen zelf in plaats van thema's die u eigenhandig bepaalt?

Zult u overwegen om de middelen van het Randfonds voortaan op basis van de PCA-ranking te verdelen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik ben uiteraard blij dat het Randfonds de nodige aandacht krijgt. Alleen is het jammer dat niet iedereen de voordelen inziet van een bijkomende impuls van maar liefst 26 miljoen euro ten voordele van de Vlaamse Rand. Aanvankelijk was dat maar 20 miljoen euro, maar daar is 6 miljoen euro bijgekomen. Er is dus 26 miljoen euro vrijgemaakt ten voordele van de Vlaamse Rand. Dat is, om het in een andere taal te zeggen, 'du jamais vu'.

Ik vind deze BRIO-studie, om nog een andere taal te gebruiken, gefundenes Fressen. Deze studie duidt aan dat het onderscheid dat we territoriaal maken perfect wetenschappelijk gelegitimeerd is. Uit hun wetenschappelijke analyse blijkt immers dat de afbakening van de 19 gemeenten die tot de Vlaamse Rand behoren wel degelijk wetenschappelijk gefundeerd is. Zij ondervinden gemeenschappelijke uitdagingen op het vlak van migratie, taal, verstedelijking en mobiliteit. Dat zijn allemaal fenomenen die zich bij hen veel sterker voordoen dan in de rest van Vlaanderen. Men heeft 300 Vlaamse gemeenten geanalyseerd en men heeft daar verschillende indicatoren op losgelaten. Uiteindelijk heeft men indicatoren gevonden die kenmerkend waren voor de Vlaamse Rand. Bij een deel van de 106 gebruikte indicatoren wijken de Randgemeenten significant af ten opzichte van de rest van Vlaanderen. Als je die Vlaamse Randcomponent toepast op alle Vlaamse gemeenten, dan krijg je een lijst en zelfs een ranking met een bepaalde score.

Welke gemeenten staan er in die lijst? Ik som ze even op: Drogenbos op één, dan volgen Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Kraainem, Wezembeek-Oppeem – toevallig zijn dat allemaal faciliteitengemeenten –, Overijse, Sint-Pieters-Leeuw, Zaventem, Hoeilaart, Machelen, Beersel, Dilbeek, Tervuren, Vilvoorde, Ronse – een buitenbeentje –, Grimbergen en Asse. De enige gemeenten van de Vlaamse Rand die niet op grond van die wetenschappelijke indicatoren in die ranking verschijnen, zijn Merchtem en Meise. Dat is waarschijnlijk door het deels landelijke karakter van die gemeenten. Gelet op de ranking, die al die gemeenten uit de Vlaamse Rand opsomt, is het duidelijk dat zij wel degelijk met elkaar bepaalde uitdagingen gemeen hebben. De meeste andere gemeenten van Halle-Vilvoorde staan niet in de top-28-ranking. Er zijn maar drie uitzonderingen: Lennik, Halle en Liedekerke.

Dat gemeenschappelijke karakter heeft de Vlaamse Regering er terecht toe gebracht om al in de jaren negentig van die Vlaamse Rand een specifiek beleidsveld te maken. Meer dan twintig of dertig jaar later blijkt dat die beslissing toen een juiste en vooruitziende was. Dat is ze vandaag nog steeds. Deze studie geeft nog een sterkere legitimiteit aan de keuze en de afbakening van de gemeenten van de Vlaamse Rand.

Wil dat zeggen dat er geen enkele andere gemeente ook te kampen heeft met vergelijkbare uitdagingen? Vanzelfsprekend niet. Ook andere gemeenten kregen intussen te maken met een toename van de migratiedruk, van mensen die de taal niet machtig zijn, die een andere culturele achtergrond hebben. Het onderzoek van BRIO laat echter wel duidelijk zien dat zulke uitdagingen zich significant meer laten voelen in de gemeenten van de Vlaamse Rand dan elders. Die cijfers wettigen dus zeker de recente oprichting van het Randfonds en de stevige financiering daarvan, en ook het gebruik ervan in de negentien gemeenten van de Vlaamse Rand. Ik denk dat de cijfers aantonen dat die keuze wetenschappelijk stevig onderbouwd is. Ze versterken de nood ook om die middelen gericht in te zetten. De problematiek wordt in dezen nogmaals aangetoond. Dat illustreert natuurlijk ook dat we moeten verhinderen dat we de middelen al te zeer zouden versnipperen.

Dat neemt niet weg dat gemeenten in de bredere Rand ook met grootstedelijke problematieken te maken hebben, en dat die ondersteuning verdienen. Wat hebben we daarom gedaan? Enerzijds hebben we ervoor gezorgd dat belangrijke centrumgemeenten in die ruimere Rand – Halle, Dilbeek, Vilvoorde – extra financiering krijgen, buiten het Randfonds om. Ook voorzien we dat Vlaamse Rand-middelen toch ook nog worden ingezet voor gemeenten buiten die negentien. Ik verwijs bijvoorbeeld naar de vergroeningsprojecten die we nu samen met het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) in de markt hebben gezet, waarbij we ondersteuning toekennen aan gemeenten of andere initiatieven die werk maken van meer bomen in de Vlaamse Rand, en bij uitbreiding in heel Halle-Vilvoorde. Diverse gemeenten buiten de Rand hebben ingetekend op die projectoproep voor ondersteuning. Ik hoop dat dat nog meer het geval zal zijn. We zullen dat blijven doen. Ten aanzien van concrete initiatieven zullen we de perimeter wat verruimen. Dat heb ik ook altijd gezegd. De focus blijft echter natuurlijk wel in eerste instantie liggen op die negentien gemeenten van de Vlaamse Rand. Daarin word ik natuurlijk wel gesterkt door deze recente studie.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Ook ik zie absoluut de voordelen in van dat Randfonds. Het is een goede zaak dat dat er is. Alleen zou de volgende Vlaamse Regering dat structureel moeten inschrijven, want de uitdagingen zullen over vier jaar niet weg zijn, en het liefst ook met meer middelen. Oorspronkelijk ging het over 20 miljoen euro. Nu is dat 26 miljoen euro. Dat is niet niks, maar over vijf jaar is dat iets meer dan 5 miljoen euro per jaar. Dat volstaat niet. Het is echter een begin. Daar ben ik het absoluut mee eens.

U zegt dat die BRIO-studie gefundenes Fressen is. Dat toont ook aan hoe belangrijk een expliciet beleid met betrekking tot de Rand is. Dat is essentieel om die uitdaging van de verstedelijking te kunnen aangaan. Ik denk dat die PCA-score voor de verdeling van de middelen van het Randfonds eigenlijk een startpunt moet zijn. Eigenlijk zou men de dossiers gewoon moeten beoordelen in functie van de volgorde waarin de gemeenten zijn opgenomen in die ranking. U hebt de eerste achttien gemeenten opgesomd. Ronse is een buitenbeentje. Als we verder gaan dan die negentien, dan zien we Halle, Vilvoorde en Dilbeek, die gelukkig ook extra middelen krijgen. Ik vind dat die ook echt structureel zouden moeten worden gemaakt. Dan vinden we daar ook nog – niet meer in de Rand – Huldenberg, Landen, Kortenberg, en dan Lennik, Denderleeuw, Liedekerke en Merchtem in terug. Dat is ferm. Kleine gemeenten als Denderleeuw en Liedekerke staan op plaats 26 en 27, van driehonderd gemeenten.

Dan moeten we toch erkennen dat de uitdagingen minstens even groot zijn en alleszins veel groter dan in de rest van Vlaanderen. U hebt gezegd dat u wel wilt kijken naar de uitbreiding ervan en dat die gemeenten ook wel mee kunnen intekenen, maar dat u prioritair wilt blijven kijken naar die negentien gemeenten.

Dat is jammer. Ik wil oproepen om dat te herbekijken. Als je bijvoorbeeld Liedekerke en Denderleeuw tegenover elkaar zet, krijgt Denderleeuw extra ondersteuning vanuit het Denderfonds en krijgt Liedekerke amper iets. Voor de zomerscholen heeft het wel iets gekregen.

Minister, u hebt niet geantwoord op mijn vraag of u bereid bent de methodiek van de verdeling van het Randfonds te herbekijken. Ik denk dat we heel erg moeten vertrekken vanuit specifieke lokale noden van elke gemeente. Elk gemeentebestuur kent zijn eigen noden en uitdagingen als de beste. Nu bent u het die bijvoorbeeld dit jaar voor groen kiest en daarna voor onderwijs. U bepaalt de thema's. Ik denk dat je de middelen bottom-up zou moeten verdelen op basis van projecten die door de gemeenten zelf worden ingediend. Mijn vraag is of u ook bereid bent om dat te herbekijken.

De voorzitter: De heer Slootmans heeft het woord.

Klaas Slootmans (Vlaams Belang): Dank aan mevrouw Segers om het dossier van het Randfonds nog eens op de agenda te zetten. Wij doen dat wel met een andere insteek. We hebben de minister al verschillende keren geattendeerd op de totaal ontoereikende middelen van het Randfonds. Hij herhaalt nu opnieuw de percentages die erbij zijn gekomen in het kader van het Randfonds. Wij zijn niet de enigen geweest die de ontoereikendheid van de middelen hebben aangekaart. In het verleden heeft bijvoorbeeld ook Luc Deconinck dat al aangegeven, en ook het Toekomstforum heeft dat signaal al zeer duidelijk de wereld ingestuurd. Maar meer recent, en dat is buitengewoon interessant – ik neem aan dat een aantal collega's al weten waar ik naartoe ga – was er de noodkreet uit Asse: N-VA-Asse, de gemeenteraadsvoorzitter van de N-VA in Asse die keihard uithaalde naar het Vlaamse Randbeleid van de N-VA, van zijn eigen partij dus. Ik neem aan dat die man ondertussen een paar boze telefoons heeft gekregen en zich heel veel zorgen moet maken in het kader van de volgende lijstvorming. Maar bon, dat is mijn zaak niet. Ik citeer de man in een artikel: " 'Op één uitzondering na, zit de hele Vlaamse Rand in de groep van gemeenten met de laagste betoelaging. Onze inwoners zijn dus in de ogen van de Vlaamse overheid 'minder waard'. God mag weten om welke reden dit is. Je krijgt dat aan een redelijk mens niet uitgelegd. De uitdagingen in de Vlaamse Rand zijn niet min. En dat kan niemand, zeker niet in politiek Vlaanderen, ontkennen. (...) Maar nog meer roepen we VVSG, de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement op om de noden van de gemeenten in de Vlaamse Rand te erkennen en daar vooral de nodige middelen tegenover te zetten', gaat N-VA'er De Rop verder. Recent werd het Randfonds uitgebreid. Maar die middelen volstaan niet. 'Het is niet door nog wat geld richting vzw De Rand te sturen of een paar honderdduizend euro aan Randsubsidies te geven dat de situatie opgelost raakt.' " Boenk. Boempatat.

Minister, ik denk dat dat punt wel duidelijk is gemaakt door uw partijgenoot De Rop. U hebt mij hier in het verleden al min of meer weggezet als een halvegare omdat ik mij beklagde over de ontoereikende middelen terwijl de middelen omhoog gingen, maar blijkbaar is dat argument toch niet zo onzinnig want nu komt het uit uw eigen partijrangen. Een gemeenteraadsvoorzitter heeft een zeker aanzien. Het is bijzonder veelzeggend dat die zich in een open brief op de eigen website moet richten tot zijn eigen minister en tot collega Deconinck, want daar richt hij zich in zijn brief ook toe. Dat spreekt eigenlijk boekdelen. Minister, welk gevolg geeft u aan deze noodkreet uit uw eigen partij? Zult u daarbij een noodzakelijke hervorming van de gemeentelijke financiering op de regeringstafel leggen? Want daar gaat het natuurlijk over. U moet trouwens geen schrik hebben om dat te doen. U hebt mij in het verleden al weggezet als een halvegare omdat het strategisch zeer dom zou zijn om zoiets op tafel te leggen, want wat je geeft aan de ene, neem je weg bij de andere. Maar ook uw coalitiepartner CD&V heeft

het dossier een tiental dagen geleden, zelfs vorige week nog, op de tafel gelegd. Zij hebben zich erover beklagd. (*Slechte geluidskwaliteit*)

Collega Dochy heeft daar een prachtige kaart van gemaakt, waarop je de lokale financiering ziet. Hoe roder de gemeente, hoe meer financiering er is. Daarop zie je hoe de Vlaamse Rand bijna wit ziet als de slechtst betoelaagde van alle gemeenten. Het is toch niet te verantwoorden dat gemeenten met zware verstedelijkingsproblemen zoals onder meer Zellik en Sint-Pieters-Leeuw tussen 240 en 280 euro financiering per inwoner krijgen, terwijl een gemeente als Turnhout het viervoudige krijgt en Antwerpen het achtvoudige. Dat is niet meer te verantwoorden. Daar ligt de sleutel om het financieringsprobleem in de Vlaamse Rand aan te pakken, en niet in het poedergewijs geld uitstrooien over de Vlaamse Randgemeenten. Dat brengt weinig zoden aan de dijk. Het is leuk om de pers mee te halen, maar structureel brengt dat geen zoden aan de dijk.

De voorzitter: Mevrouw De Coninck heeft het woord.

Inez De Coninck (N-VA): Ik wil het nog even hebben over het Randfonds. Het ging toch over het Randfonds en niet over het Gemeentefonds, collega Sloomans, waar u het in uw repliek over had.

Collega Segers, u zegt dat u liever structurele oplossingen wilt. Ik denk dat een fonds toch al een hele stap is. Fondsen kunnen uiteraard altijd wijzigen, maar in mijn ogen is dat vrij structureel en toch een hele stap. Bovendien is het een hele erkenning voor de problematiek van onze regio. De minister heeft het budget dat eraan toe gaat, opgenoemd. Het is 'du jamais vu' welke budgetten er in deze legislatuur worden vrijgemaakt voor de problemen van de Vlaamse Rand.

Mevrouw Segers, u hebt deze vraag al meermaals gesteld en eigenlijk komt uw insteek altijd op hetzelfde neer: u wilt meer geld voor gemeenten die net buiten de Rand liggen, zoals uw eigen gemeente Liedekerke.

Minister, u hebt gezegd dat de noden het hoogst zijn in de randgemeenten zelf, waar we de grootstedelijke uitdagingen op allerlei vlakken kunnen zien. We zien vanzelfsprekend ook uitdagingen in de omliggende gemeenten waar we diezelfde problemen vaststellen. Het is geen oplossing om de middelen voor de Vlaamse Rand te vernevelen en te verspreiden over een nog groter gebied.

Met de middelen die in deze legislatuur enorm zijn toegenomen, moeten we omzichtig omgaan. We kunnen die enkel doeltreffend inzetten als we ze vrijmaken voor projecten of acties die werkelijk een verschil kunnen maken op het terrein. Het geld overal rondstrooien – de poedersuikertactiek, zoals u het noemt – is in onze ogen niet de juiste manier. Wij willen een steen verleggen in de rivier zodat die anders gaat stromen, en niet overal een paar kiezelstenen in de rivier neerleggen.

Mevrouw Segers, er zijn projectoproepen waar de bredere gemeenten ook kunnen op intekenen. Met onze gemeente hebben we dat gedaan en met resultaat. Ons project voor subsidies Groene rand is goedgekeurd. Het is dus geenszins juist om te zeggen dat deze Vlaamse Regering blind blijft voor goede projecten die niet uit de negentien gemeenten komen. Je moet dan wel met een goed project komen, maar je krijgt ook een deel van de middelen uit het Randfonds toegewezen.

Het is bijzonder jammer dat we in een legislatuur zitten waar nog nooit zoveel middelen werden vrijgemaakt om specifiek te werken aan de uitdagingen in de Vlaamse Rand en om het Vlaamse beleid te versterken, maar altijd door de oppositie wordt weggezet als: het is te weinig, het is niet genoeg, het is niet bottom-up. Vanuit het Toekomstforum zijn ook die prioriteiten aangegeven om aan te werken, zijnde de Rand groen en Vlaams houden.

Mevrouw Segers, misschien volgt u andere vergaderingen dan ik, maar het Toekomstforum is heel tevreden dat die middelen vorig jaar zijn gegaan naar dat groen en naar onderwijs, en specifiek naar het Nederlands in dat onderwijs.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Mevrouw Segers geeft toch een enigszins selectieve lezing van de tabel met de ranking van de gemeenten. Want als we inderdaad specifieke indicatoren onderscheiden die typisch zijn voor de Vlaamse Rand en vervolgens ook die Vlaamse Randcomponent toepassen op alle Vlaamse gemeenten, op 300 Vlaamse gemeenten, dan komt men tot een soort van ranking van 28 gemeenten die veel beter scoren op die indicatoren dan alle andere gemeenten van Vlaanderen. En dan zie je dat de eerste 15 gemeenten van de 19 gemeenten allemaal gemeenten zijn uit de Vlaamse Rand. Op nummer 17 staat vervolgens Grimbergen en op nummer 18 Asse. Met onze definitie dekken we dus nagenoeg volledig die Vlaamse Randgemeenten.

Vervolgens somt mevrouw Segers dan ook enkele andere gemeenten op, bijvoorbeeld haar eigen gemeente Liedekerke, die volgens die ratio ook extra middelen zou moeten krijgen. Wel, volgens die ratio, als ze enkel die ranking gebruiken, moeten wij akte nemen van het gegeven dat op plaats 16 Ronse staat, op plaats 20 De Panne en op plaats 26 Denderleeuw. Ik hoop dat u het met mij eens bent dat we geen middelen uit het Vlaamse Randfonds zullen overschrijven naar Ronse, De Panne of Denderleeuw. Dus als dat uw criterium is om te gaan zeggen dat Liedekerke zo nodig een extra financiering moet krijgen, dan zullen we ook wel Ronse, De Panne, Denderleeuw en andere gemeenten moeten bedienen. En dat lijkt me niet de bedoeling te zijn van het Vlaamse Randfonds. Maar alle respect indien u dat anders ziet.

Deze studie heeft aangetoond dat de methodiek, het criterium van onderscheid dat wij hanteren in het beleid van deze Vlaamse Regering perfect legitiem is. En het wordt nog versterkt, het geeft extra verantwoording aan de keuzes die we maken. Maar stelselmatig verruim ik ook de focus. We mogen niet blind blijven. Ik zorg ervoor dat, voor de specifieke oproepen die we lanceren, ook andere gemeenten dan die negentien gemeenten in aanmerking kunnen komen. We hebben het bijvoorbeeld gehad over zomerscholen, over een specifieke ondersteuning in functie van taalintegratietrajecten, een specifieke ondersteuning en heel veel middelen, samen met het Agentschap voor Natuur en Bos en met collega Demir, voor de vergroening. We hebben dat ook aan andere gemeenten buiten die klassieke negentien gemeenten van de Vlaamse Rand aangeboden. Ik heb vastgesteld dat sommige gemeenten van die mogelijkheid hebben gebruikgemaakt en andere gemeenten niet. Zo heeft de gemeente Liedekerke die ondersteuning aan zich laten voorbijgaan. Even goede vrienden. Maar dat wil wel zeggen dat we de mogelijkheden bieden. Men moet die mogelijkheden dan wel met beide handen aannemen, wanneer men argumenteert dat men extra middelen nodig heeft. Als er extra middelen worden gepresenteerd, dan maak je daar maar beter ook gebruik van.

Tot slot, meneer Sloomans, ik weet niet over welk initiatief u het hebt wat betreft Asse. Ik had begrepen dat het een aanklacht was richting het Gemeentefonds. Als u klachten hebt omtrent de spendering van de middelen van het Gemeentefonds, dan moet ik u doorverwijzen naar een andere deur en een andere bevoegdheid. Ik kan er enkel op wijzen dat we wel degelijk, wat het Vlaamse Randbeleid betreft, voor eigen deur hebben geveegd. Vóór de start van deze regering was er namelijk geen Vlaamse Randfonds, waren er daarvoor 0 euro extra middelen. Vandaag is er 26 miljoen euro. En ik kan u garanderen: 26 miljoen euro is heel wat meer dan 0 euro. Ik denk dus dat we daarin goede keuzes hebben gemaakt. Deze BRIO-studie legitimeert die keuzes des te meer.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp·a): Minister, sorry, maar u stelt mij heel hard teleur. Dat is echt een heel flauw antwoord en het is ook intellectueel oneerlijk.

Ik heb de lijst letterlijk voorgelezen. Op die lijst staan inderdaad nog twee of drie gemeenten die niet behoren tot Vlaams-Brabant en Halle-Vilvoorde.

Ik heb niet gevraagd dat die ook mee moeten. In die top-28 staan voor de rest ook: Halle, Huldenberg, Landen, Kortenberg, Lennik, Liedekerke en Merchtem. Dat zijn toch wel gemeenten uit de Vlaamse Rand, uit Halle-Vilvoorde, uit de bredere Vlaamse Rand, die toch in die top-28 staan op 300!

Collega Sloomans legt de link met het Gemeentefonds. Ja, natuurlijk zijn die twee gelinkt. De vaststelling is en blijft dat het goed is dat het Randfonds er is. Ik ben daarmee begonnen in mijn eerste tussenkomst: goed dat het Randfonds er is. Alleen is het niet voldoende om alle noden te dekken in de brede Vlaamse Rand. Mijn vraag is om dit structureel te maken. De volgende Vlaamse Regering zal deze middelen moeten verhogen.

Minister, het punt van bottom-up versus de thema's die u bepaalt, dat klopt. De thema's van het Toekomstforum werden ook in die zin naar voren geschoven.

U gaf zelf het voorbeeld van mijn eigen gemeente. Ik ben hier echt niet alleen voor Liedekerke aan het spreken. Ik spreek voor de hele breedte, ook voor Asse, ook voor Lennik, ook voor Kortenberg, ook voor Merchtem. Het voorbeeld dat ik u wil geven is dat van de (*onverstaanbaar*) die we aan ons hebben laten voorbijgaan. Liedekerke is zowat de meest 'dense' gemeente. Het heeft dezelfde densiteit als Brussel. Wij hebben dus niet zoveel ruimte meer voor bijkomend groen. Dat is precies het punt dat ik maak: laat de gemeenten dit zelf bottom-up bepalen. Zij kennen het best de noden. Laat hen aanvragen doen voor extra middelen.

Mevrouw De Coninck zegt dat we niet willen vernevelen. Neen, we moeten het structureel maken. Het moet meer zijn. En ja, het is nooit genoeg. Maar het is ook nooit genoeg voor de brede Rand om de problemen aan te pakken. Vernevelen, dat klinkt heel denigrerend. Maar je kunt met heel weinig heel veel doen. Onze integratieambtenaar werd door de vorige Vlaamse Regering, door mevrouw Homans, niet meer gefinancierd. Wel, wij hebben ons samen gezet met Denderleeuw, om dat provincieoverschrijdend te bekijken. Wij hebben zelf wat extra middelen bijeengebracht om een integratieambtenaar aan te werven, omdat we die absoluut nodig hebben. Dat gaat om niet zo veel middelen, maar wij weten precies wat wij met die weinige middelen zouden moeten doen.

Ik roep dus op om dat nog meer structureel te maken. We moeten de Rand herdefiniëren. En laat bij de volgende call alstublieft de gemeenten zelf bottom-up voorstellen doen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de publicatie van het rapport van de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel – 1736 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): (*Slechte geluidskwaliteit*)

Minister, we hebben al een paar keer gesproken over het rapport van de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel (GACB). Vroeger heette dat de Taskforce Brussel. Ik hoop dat de wat moeilijke naam 'Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel' ingeburgerd geraakt, ...*(onverstaanbaar)* iedereen weet dat Vlaanderen heel wat investeert in de hoofdstad.

We kennen de Brusselnorm: 5 procent van de gemeenschapsmiddelen zijn voorbehouden voor Brussel. Dat komt neer op ongeveer 1 miljard euro per jaar. We kennen natuurlijk het succes van de onderwijs-, cultuur- en welzijnsinstellingen die heel wat Brusselaars en Vlamingen aantrekken naar Brussel. Het is een aanzienlijk bedrag, en het is bijzonder positief voor de hoofdstad.

Vlaanderen werkt natuurlijk rechtstreeks in Brussel. Dat is inderdaad uw beleid. Maar Vlaanderen werkt ook onrechtstreeks via onze lokale actor, ons lokale bestuur, de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC).

Het is dan natuurlijk ook belangrijk, als er wordt samengewerkt vanuit de Vlaamse overheid en de VGC, dat de beide administraties ook zoveel mogelijk op elkaar worden afgestemd. In dat kader werd dus de GACB opgericht, waarin vertegenwoordigers van beide administraties samenkomen en de financiële stromen van Vlaanderen naar Brussel in kaart brengen en nagaan hoe de Vlaamse regelgeving ook toepasbaar is in Brussel. We kennen daarbij de discussie die bestaat over de nabijheidsvoorzieningen, die ik ten zeerste betreur. Men maakt daarbij eigenlijk een onderscheid tussen wat echt voor de Brusselaars is en wat niet voor Brusselaars is. Ik denk dat het er vooral op neerkomt dat Vlaanderen blijft investeren in zijn hoofdstad en op die manier vanuit de Vlaamse overheid die band met onze stad blijft versterken.

We weten dat de GACB een overleg- en samenwerkingsstructuur is tussen beide overheden en beide administraties, die eigenlijk ook tot doel heeft om de afstemming en de samenwerking te versterken. We hebben in het verleden gezien dat er verschillende periodieke rapporten werden afgeleverd, die ook zorgen voor een actualisering van de cijfergegevens over de financiële stromen en over de decretale regelgevingsagenda's. Die rapporten hebben dan ook steeds een schat aan informatie over de bestede middelen in Brussel vanuit Vlaanderen en geven dan ook aanleiding tot een inhoudelijk debat over onze stad en over de aanwezigheid van de Vlaamse Gemeenschap, van Vlaanderen, in Brussel.

Het laatste rapport dateert van 2018, nu toch bijna drie jaar geleden. Dat betekent dat er in deze legislatuur nog geen rapport werd gepubliceerd. Ik begrijp uiteraard dat er met corona andere prioriteiten waren. Ik kom daar straks, bij mijn tweede vraag, nog even op terug. Maar tijdens de begrotingsbesprekingen, minister, hebt u onder meer gezegd dat er in het voorjaar een nieuw rapport zou zijn. We zijn nu begin maart. Ik had dan ook graag van u het volgende geweten. Kunt u reeds verduidelijken wanneer het GACB-rapport zal worden gepubliceerd? Kunt u misschien al een tipje van de sluier oplichten? Ik neem aan dat u misschien al iets meer weet dan wij, als leden van de commissie.

Welke beleidsinitiatieven plant u te nemen met betrekking tot de werking van de GACB? Op welke manier zult u dat overleg op ambtelijk niveau verder uitwerken, versterken, veranderen, verbeteren, zodat er een optimale afstemming is op de Vlaamse beleidsprioriteiten in Brussel en dat we ons Vlaamse beleid, uw beleid, het beleid van deze Vlaamse Regering, in onze stad kunnen versterken en kunnen tonen dat Vlaanderen er inderdaad staat voor onze stad, de hoofdstad?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Collega Vanlouwe, bedankt voor deze vraag over een belangrijk onderwerp. Want het is inderdaad goed om te weten wat precies de

investeringen van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel zijn. Het team Coördinatie Brussel van het Agentschap Binnenlands Bestuur is vandaag bezig met de finalisering van het GACB-rapport 2020. Het is ook door de coronapandemie dat de inzameling van de informatie bij de respectieve Vlaamse sectoradministraties moeizamer verloopt dan anders. Dat verklaart waarom er toch een redelijke vertraging is opgelopen.

Het rapport omvat de gegevens voor de Brusselnorm voor de begrotingsjaren 2018 en 2019. De methodologie van de vorige jaren om de Brusselnorm in kaart te brengen, wordt aangehouden, dat om vooral de evoluties doorheen de tijd te kunnen zien. Als we de methodologie zouden aanpassen, zou het niet evident zijn om die evoluties goed te kunnen beoordelen. Het rapport omvat uiteraard ook een overzicht van de Brusseltoets op basis van de regelgevingsagenda's uit 2020.

U hebt ook gepeild naar de beleidsafstemming. Met het VGC-college ben ik overeengekomen om in een eerste fase de opdrachten te behouden en te focussen op de actualisering van de cijfers en een eventuele verruiming van de Brusseltoets. Ik heb ook aan de GACB gevraagd om te onderzoeken of we dat ook kunnen verruimen, trouwens ook rekening houdend met m'n eigen beleidsnota Brussel.

De afstemming op de Vlaamse beleidsprioriteiten staat los van de werking van de GACB als ambtelijk orgaan en vormt voorwerp van politiek overleg. Ik verwijs op dat vlak naar mijn antwoord op uw vraag om uitleg 998 over het Strategisch meerjarenplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, waarin u ook peilde naar de afstemming op de Vlaamse beleidsprioriteiten. Dat wordt natuurlijk politiek opgenomen door mij en het College van de VGC. U weet dat we blijven inzetten op een goed partnerschap met de VGC.

Die samenwerking gebeurt grotendeels beleidsdomeingebonden en op basis van specifieke dossiers, omdat daarbij steeds de verschillende vakministers aan zet zijn in de Vlaamse Regering. De twee zaken zijn voor mij wel duidelijk van elkaar onderscheiden. De GACB is een ambtelijk orgaan. Daarmee proberen we vooral de nodige informatie te verzamelen en voor een goede afstemming tussen de respectievelijke administraties te zorgen. De beleidsafstemming houdt natuurlijk rekening met die informatie, maar gebeurt op politiek vlak. Daarvoor is de GACB niet het best geplaatst.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Ik noteer alvast dat men bezig is met de finalisering. Ik hoop dat we over 'heel binnenkort' of over 'enkele weken' spreken om dit rapport krijgen.

U hebt uiteraard volledig gelijk wanneer u zegt dat het een ambtelijk rapport is. Op basis van de cijfers die in dat ambtelijk rapport worden verzameld, zullen de Vlaamse Regering en het College van de VGC beleidsprioriteiten nemen.

Ik volg u ook volledig als u zegt dat dezelfde methodologie moet worden aangehouden. Dankzij die berekeningen hoop ik dat men met de cijfers een indeling kan maken. De hele discussie over nabijheidsvoorzieningen noem ik een beetje een wijziging van de methodiek. Daardoor wordt het moeilijk om die evaluatie van die financiële stromen op een correcte manier in kaart te brengen.

De inspanningen van de verschillende Vlaamse Regeringen kunnen we telkens perfect terugzien in het GACB-rapport. Het is bovendien een goed document als antwoord op mensen die telkens kritiek proberen te geven en beweren dat Vlaanderen Brussel loslaat. Ik denk dat het GACB-rapport al meermaals met de cijfers en jaarlijkse begrotingsbesprekingen heeft aangetoond dat Vlaanderen, zelfs op moeilijke momenten zoals de coronacrisis, wel degelijk blijft investeren in

Brussel. Dat zien we uiteraard ook in het onderwijs met bijkomende klassen. Er zijn bijkomende investeringen op het vlak van jeugd, cultuur en inburgering. Het is goed dat we geregeld cijfers van die ambtelijke commissie krijgen. Wij kunnen die dan als politici beoordelen. Zo kan men een aangepast beleid voeren.

Ik kijk er dus naar uit. Ik hoop, minister, dat u min of meer kunt zeggen of het over een, twee of drie weken gaat. Spreken we over een maand, drie maanden? Het is echt wel van belang dat het spoedig gebeurt. Het is nu bijna drie jaar geleden dat we cijfers kregen. Het zou toch wel nuttig zijn als we die heel spoedig in handen krijgen.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: U een timing geven is niet zo gemakkelijk. Wij werken hiervoor samen met Coördinatie Brussel en het Agentschap Binnenlands Bestuur (ABB). Ik weet dat zij daar heel hard aan werken, maar zij moeten ook rekening houden met de input die ze van andere administraties krijgen. Sommige administraties werden door de covidcrisis heel erg in beslag genomen. Ik denk dan bijvoorbeeld aan het Departement Welzijn. Daar weet men ook dat het dringend is en men werkt daar hard aan. Ik durf u echter niet te zeggen wanneer dat dan precies zal zijn. Ik hoop dat dat tegen het einde van de maand kan, maar ik zou het jammer vinden als u mij begin april opnieuw ondervraagt en dan zegt dat ik mij niet aan de timing heb gehouden.

U kunt erop rekenen dat men zich bij het ABB, maar ook bij de partners van de andere administraties terdege bewust is van het belang van deze cijfers, dat men dat op een zeer kwalitatieve manier wil aanleveren en samenbrengen en dat men hard aan het werken is om dat zo snel mogelijk op te leveren. U kunt er ook op rekenen dat ikzelf en mijn kabinet hen achter de veren zitten. Ik weet dat er hard wordt gewerkt, maar het is moeilijk om vandaag een exacte datum of deadline te geven. We zullen daar in elk geval snel vooruit mee kunnen gaan.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, dank u. We zullen er dus nog even op moeten wachten. Ik wou er ten slotte toch op wijzen dat het op basis van zo'n rapport uiteraard steeds een uitdaging is voor u als Vlaams minister van Brussel om uw beleid in Brussel te kunnen voeren en te sturen, en ook om te kunnen bepalen waar de middelen voor Brussel het best kunnen worden ingezet. U hebt natuurlijk ook het Vlaams Brusselfonds. Ik reken er dan ook op dat u uw functie als brug naar de VGC optimaal zult kunnen invullen, en ervoor zorgen dat zowel ambtelijk als politiek aan hetzelfde zeel wordt getrokken.

U zegt dat de methodiek moet worden aangehouden, maar als er een andere methodiek wordt gebruikt in die ambtelijke commissie, dan heeft dat natuurlijk repercussies op de politieke besluitvorming, op het stellen van prioriteiten. Ik denk dat dat inderdaad een uitdaging voor u is. We weten natuurlijk ook dat er soms ruis op de lijn zit met de VGC. Denken we maar aan het hele debat met betrekking tot meertalig onderwijs en de ideeën die daarover bestaan binnen de meerderheid in het VGC-College. Het moet uw ambitie zijn om op basis van dat rapport, en waarbij dezelfde methodiek wordt gebruikt om die cijfers te verzamelen, de afstemming zo veel mogelijk te versterken, en ervoor te zorgen dat het Brussel-beleid van de Vlaamse Regering ook op het lokale niveau wordt doorgetrokken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de versterking van het Nederlands in Brussel via het Horizontaal Integratie- en Gelijkekansenbeleidsplan 2020-2024 – 1830 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Minister, eind vorig jaar stelde de Vlaamse Regering het Horizontaal Integratie- en Gelijkekansenbeleidsplan 2020-2024 voor. In dat beleidsplan staan een reeks acties waarvoor de minister bevoegd voor Gelijke Kansen, Integratie en Inburgering, dus minister Somers, samen met de collega-ministers uit de diverse beleidsdomeinen bijkomende inspanningen zal leveren en in extra financiële impulsen worden voorzien. Het plan bevat enkele belangrijke doelstellingen en actiepunten die betrekking hebben op Brussel, en bijgevolg dus op uw bevoegdheden.

Zo voorziet het Horizontaal Integratie- en Gelijkekansenbeleidsplan in de ontwikkeling van een digitale applicatie 'Nederlands oefenen in Brussel'. Met die app kunnen anderstalige Brusselaars hun vaardigheden qua spreken, luisteren, schrijven en lezen oefenen. Zo'n app zou niet alleen de Nederlandse taalvaardigheid, maar ook de digitale vaardigheden van anderstalige Brusselaars bevorderen.

Het doelpubliek van de applicatie zijn onder meer inburgeraars, werkzoekenden en ouders met kinderen in het Nederlandstalig onderwijs. Na de ontwikkeling in Brussel zou een uitbreiding naar de rest van Vlaanderen volgen. Voor de komende jaren wordt vooropgesteld dat men, in samenwerking met het Huis van het Nederlands Brussel, nog meer anderstalige Brusselaars wil motiveren om Nederlands te leren. Daarnaast wil de Vlaamse Regering zorgen voor een goede afstemming inzake de NT2-testafnames tussen enerzijds de diverse beleidsdomeinen die werken met taalkennisvereisten, en anderzijds het Huis van het Nederlands Brussel.

Minister, hierover heb ik aan u de volgende vragen. Welke concrete maatregelen zult u nemen om vanuit uw bevoegdheden mee uitvoering te geven aan het Horizontaal Integratie- en Gelijkekansenbeleidsplan?

Welke concrete maatregelen zult u nemen in samenwerking met het Huis van het Nederlands Brussel om ervoor te zorgen dat meer anderstalige Brusselaars naar de NT2-trajecten worden geleid? Hoe ver staat de ontwikkeling van de digitale app 'Nederlands oefenen in Brussel'? Hoeveel middelen stelt u voor deze app ter beschikking vanuit het reguliere Brusselbudget? Op welke manier zal de digitale app geïntegreerd worden in de NT2-trajecten voor Brusselaars? Op welke manier zult u het Horizontaal Integratie- en Gelijke Kansenbeleidsplan 2020-2024 inschakelen in uw strategische doelstelling om de positie van het Nederlands in Brussel te versterken?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Mevrouw Tavernier, dank u voor uw vraag. Ik heb er in de bespreking van de beleidsnota en in deze commissie al meermaals op gewezen hoe belangrijk die promotie van het Nederlands wel is als speerpunt van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel. Ik heb vanuit mijn drie bevoegdheden, Brussel, Media en Jeugd, meerdere acties ingeschreven in het Horizontaal Integratie- en Gelijke Kansenbeleidsplan 2020-2024, een aantal met onmiddellijke opstart in 2020, een aantal andere als mogelijke acties vanaf dit jaar.

Bij wijze van voorbeeld haal ik er een aantal aan die ook relevant zijn voor Brussel. Een eerste is bruggen slaan via het jeugdwerk: alle kinderen en jongeren moeten de mogelijkheid hebben te kiezen tussen verschillende jeugdwerkvormen, in eigen buurt of verder weg, via de projectoproep 'Verbindingsambassadeurs'. Samen met collega Somers hebben we daar een illustratie van. Daarvoor zullen we binnenkort de toewijzingen doen.

Een tweede voorbeeld is het Nederlands in Brussel versterken. We motiveren nog meer anderstalige Brusselaars om Nederlands te leren en om dit vol te houden tot ze hun leerdoelen bereikt hebben. Het Huis van het Nederlands Brussel zet hiertoe acties op, vertrekkende vanuit het actieonderzoek 'motivatie en verwachtingen NT2-leerders'.

Nog een voorbeeld gaat over respectvol samenleven, ook online. Daar wordt een dialoog over gelijkenissen en verschillen bij jongeren bevorderd. De focus ligt op genderthema's, geaardheid, herkomst en handicap.

Vervolgens kijken we ook naar het bevorderen van handelingsbekwaamheid bij discriminerende uitspraken. We geven de opdracht aan een consortium van organisaties met expertise ter zake om het beschikbare materiaal in kaart te brengen en om na te gaan waar er lacunes zijn of actualisering nodig is.

Nog een voorbeeld is een digitale applicatie 'Nederlands oefenen in Brussel'.

Er zijn ook acties van collega-ministers die betrekking hebben op Brussel. Zo is er een actie van mijn collega's Somers en Beke met betrekking tot inclusieve en toegankelijke dienstverlening voor mensen van buitenlandse herkomst met een handicap. Het doel is om meer mensen van buitenlandse herkomst met een handicap toe te leiden naar de handicapspecifieke dienstverlening. Dit is niet exhaustief, het zijn naar een aantal voorbeelden.

U peilde ook naar het toeleiden van meer anderstaligen naar de NT2-trajecten. Het voeren van een taalpromotiebeleid is een opdracht die ik in eerste instantie toevertrouw aan het Huis van het Nederlands Brussel. Het Huis doet dit onder andere via het systematisch verspreiden van informatie over haar basisdienstverlening; promotiewerking Nederlands oefenen in Brussel via een gedifferentieerde aanpak, zowel fysiek als digitaal; 'Plonge dans le néerlandais' voor leerlingen uit de laatste graad van het Franstalig secundair onderwijs; het aanbieden van oefenkansen door middel van de structurele samenwerking met Brusselse organisaties om anderstaligen een oefenkans te bieden via vrijwilligerswerk.

De ontwikkeling van de digitale applicatie 'Nederlands oefenen in Brussel' is een engagement van minister Somers. Mijn engagement zit in de verankering van de app na afloop van het project als vast onderdeel van de werking taalpromotie in het Huis van het Nederlands. Dit project loopt dit jaar en volgend jaar. Voor meer informatie over de voortgang van het project verwijs ik naar collega Somers.

De eerste doelstelling van het Horizontaal Integratie- en Gelijke Kansenbeleidsplan 2020-2024 is: 'De Nederlandse taal is de verbindende factor in onze samenleving. We zetten maximaal in op het verwerven van het Nederlands.'

Dat zal natuurlijk vanzelfsprekend bijdragen aan de versterking van de positie van het Nederlands in Brussel. Beide zijn met elkaar verbonden. Als meest concrete voorbeelden verwijs ik naar de eerder aangehaalde acties. De resultaten van het onderzoek rond de taalleerders zullen worden aangewend bij de uitvoering van het Horizontaal Integratie- en Gelijkekansenbeleidsplan 2020-2024. De digitale app 'Nederlands oefenen in Brussel' zal een vast onderdeel worden van de taalpromotie door het Huis van het Nederlands Brussel.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Minister, onze fractie vindt het uiteraard een zeer goede zaak dat er grotere budgetten naar een aantal stevige en concrete projecten gaan, die kunnen bijdragen aan de integratie en gelijke kansen in Vlaanderen.

Minister, u hebt ons wat meer verteld over de digitale app die er zal komen om het Nederlands te oefenen. U verwijst me door naar minister Somers. Wel, ik zal hem daar zeker over ondervragen. Toch wil ik hier een aantal zaken onderstrepen voor u.

Onze fractie vindt het zeker en vast een goed idee, maar natuurlijk onder de voorwaarde dat het inhoudelijk iets bijdraagt op lange termijn. Het mag dus geen olijk appje zijn, want daar gaan toch heel wat middelen naartoe, veronderstel ik. Het is belangrijk dat de investeringen ook een duidelijk doel en een meerwaarde hebben.

Voor onze fractie zou een concrete meerwaarde kunnen zijn dat de digitale app wordt geïntegreerd in de NT2-trajecten voor Brusselaars en dat de toepassing ervan in Brussel als een soort best practice kan worden opgeschaald naar de rest van Vlaanderen.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Ik heb geen verdere opmerkingen.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Ik wil graag nog een beschouwing geven over iets anders uit het rapport. Het is een gewone mededeling en dus geen specifieke vraag. De Vlaamse Regering zal in de komende jaren voor een goede afstemming zorgen van de NT2-testafnames tussen enerzijds de verschillende beleidsdomeinen die werken met taalkennisvereisten, en anderzijds het Huis van het Nederlands in Brussel. Dat is een heel belangrijk actieterrein. Het is essentieel dat die testafnames steeds goed afgestemd zijn op de taalkennisvereisten in kwestie.

Minister, Onderwijs is bijvoorbeeld een beleidsdomein dat werkt met die taalkennisvereisten. Zoals u weet, geldt in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel een voorrangsregeling voor kinderen van wie ten minste één ouder Nederlandstalig is. Ouders kunnen het recht op voorrang voor hun kind bewijzen door het slagen voor een taaltest bij het Huis van het Nederlands Brussel.

Onze fractie maakt zich echter wat zorgen dat die taaltest te fragmentarisch is om een correct beeld te krijgen of ouders al dan niet over die decretaal vastgelegde taalniveaus beschikken. Die test telt enkel voor mondelinge vaardigheden en laat vaardigheden als schrijven, luisteren en lezen buiten beschouwing. Uiteraard is iedereen welkom in het Nederlandstalig onderwijs, laat daar geen twijfel over bestaan.

Die voorrangsregel is er gekomen om gegronde redenen. Die mag niet worden uitgehold als gevolg van een te lakse toepassing door een te beperkte taaltest. Minister, ik roep u daarom op om zeker werk te maken van de vooropgestelde actie uit het Horizontaal Integratie- en Gelijkekansenbeleidsplan. Ik nodig u daarnaast ook uit om het format van de taaltest grondig te herbekijken en bij te sturen waar nodig, zodat de lat hoog genoeg blijft liggen. Ik dank u.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de besteding van de middelen van het coronanoodfonds in Brussel – 2104 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, opnieuw een vraag van de N-VA-fractie over het Brusselbeleid. Dat toont alleszins aan hoe wij alvast bekommerd zijn en zeker deze Vlaamse Regering steunen om dat Vlaams beleid in Brussel voor te zetten en om de band Vlaanderen-Brussel zo veel mogelijk te versterken. Zeker in tijden wanneer er wordt nagedacht over vier entiteiten en het doorknippen van de band, maar men tegelijk wel liefst het geld wil blijven ontvangen.

Minister, vandaag lezen we in de krant De Morgen – een krant waaraan ik normaal gezien niet meteen zelf mijn geld uitgeef – dat de coronacrisis Vlaanderen al 3,3 miljard euro heeft gekost. Tegelijkertijd lezen we dat Vlaanderen al heel wat inspanningen heeft gedaan om onze economie en ook de kwetsbaren op alle mogelijke domeinen zoveel mogelijk te steunen. Er is daarnaast ook het noodfonds, om de corona-impact waar mogelijk te verzachten in verschillende beleidsdomeinen. Zoals u weet, kregen lokale besturen in Vlaanderen in 2020 eenmalig 87,3 miljoen euro ter beschikking. De Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) kreeg, als lokaal bestuur van Vlaanderen, een stevige pot geld toegeschoven: ongeveer 800.000 euro voor het lokaal jeugdbeleid; 1,8 miljoen euro voor het lokaal cultuurbeleid in Brussel en ongeveer 550.000 euro voor het lokaal sportbeleid. U vindt de exacte cijfers terug in mijn vraag.

Van die Vlaamse dotatie van 3,17 miljoen euro werd een kleine 900.000 euro daadwerkelijk gebruikt in 2020. Er was dus nog een rest van 2,2 miljoen euro die werd geparkeerd in het Lambermontfonds, met de bedoeling die middelen dit jaar doeltreffend te besteden aan cultuur, jeugd en sport in Brussel. Dat is opvallend omdat u zelf enkele weken geleden verklaarde – ik denk hier in deze commissie – dat de besteding van die middelen bij de lokale besturen in Vlaanderen wel al volledig heeft plaatsgevonden. Op zich is dat niet geheel onlogisch. Het einde van de coronacrisis is jammer genoeg nog niet in zicht. De cultuur-, jeugd- en sportsector zal het ook dit jaar bijzonder moeilijk hebben. Dat horen wij toch en dat zien wij geregeld aan onze mailbox. Maar uitstel mag uiteraard geen afstel worden.

Er zijn, zoals u hebt opgelegd, heel wat voorwaarden aan verbonden. De middelen moeten worden ingezet om de coronanoden te ledigen. Dit beleid dient het best in goede afstemming met de Vlaamse Regering, met de Vlaamse overheid te gebeuren.

Minister, op welke manier hebt u de afgelopen weken en maanden samengewerkt met het VGC-College opdat dit coronanoodbeleid in overeenstemming was met het reguliere en het noodbeleid van de Vlaamse Gemeenschap?

Op welke manier zullen de nog te besteden middelen worden aangesloten op het reguliere en het noodbeleid van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel?

Hoe verloopt de samenwerking met het VGC-College concreet voor de stroomlijning van het specifieke coronabeleid naar het gehele Vlaams-Brusselse netwerk? Trekt u lessen uit deze samenwerking die de algemene werking verder zouden kunnen verrijken?

U begrijpt uiteraard mijn vraag. Wanneer Vlaanderen dat via een noodfonds ter beschikking stelt van Brussel, hopen we dat het VGC-Collega dat zal aanwenden

voor de noden die er effectief bestaan binnen die Vlaamse bevoegdheden en beleidsdomeinen in Brussel en dat men niet zomaar een cheque krijgt om dan te beslissen wat men daar zelf mee zal doen.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Collega Vanlouwe, u weet dat ik samen met minister Somers in het kader van het coronanoodfonds onmiddellijk heb gezegd dat we daarin middelen moeten voorzien voor Brussel. Ik heb dat voor een deel gedaan via mijn eigen beleidsmiddelen, rechtstreeks voor een aantal organisaties. Ik heb dat ook gedaan met middelen voor Jeugd en Media. Op dat vlak trouwens heb ik gezegd dat die middelen integraal zijn besteed op basis van een impactanalyse. Ik heb geen uitspraak gedaan over de Vlaamse steden en gemeenten. Ik beschik vandaag niet over informatie hoe zij de 87 miljoen euro hebben besteed.

Ik wil even verduidelijken dat de toekenning van de 3,17 miljoen euro is geregeld in het Nooddecreet van 19 juni 2020. De Vlaamse overheid kende de middelen toe in 2020. Deze middelen zijn evenwel niet geoormerkt. Zelfs de opdeling tussen Cultuur, Jeugd en Sport is op zich niet vaststaand. Daar kan men autonoom mee omgaan. De besteding ervan moet dan ook niet worden verantwoord en de besturen hoeven er niet specifiek over te rapporteren. Het uitgangspunt blijft immers de lokale autonomie en het vertrouwen in de lokale besturen.

Dat gezegd zijnde, vind ik het natuurlijk belangrijk dat het kader wel gerespecteerd wordt. Het moet gaan over tegemoetkomingen aan organisaties in de domeinen Cultuur, Jeugd en Sport die te lijden hebben onder de covidcrisis.

Ik heb de VGC-collegeleden in juni 2020 onmiddellijk mondeling gebriefd en ook per brief op de hoogte gebracht van de toekenning van de eenmalige, bijkomende middelen.

Op mijn verzoek heeft het college 250.000 euro vrijgemaakt in het verlengde van mijn noodfonds voor Brussel waarmee ik een aantal partnerorganisaties met financiële noden extra heb ondersteund, waardoor de betrokken organisaties een compensatie ontvingen voor 89 procent van de opgelopen schade. Dat is dus geen integrale compensatie, maar wel zeer substantieel.

Daarnaast gaf de VGC onder meer 10 procent extra jaarsubsidies aan de lokale jeugd- en sportverenigingen als generieke compensatiemaatregel, compenseerde zij de geannuleerde activiteiten in de gemeenschapscentra en verhoogde de subsidie voor de vakantiekampen en vakantieactiviteiten in 2020.

Op 24 september bezorgden we aan de VGC een overzicht van de organisaties die een beroep deden op het Vlaamse noodfonds zodat de VGC ook goed wist waaraan al middelen werden gegeven vanuit Vlaanderen, onder meer op het vlak van Cultuur en Jeugd, zodat zij aandacht kon hebben voor lokale Vlaamse administraties die daarop nog onvoldoende een beroep hadden kunnen doen.

Naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen eind 2020 in de Raad van de VGC heeft collegelid Smet ook de lijsten overgemaakt van de besteding van covid-middelen. U kunt die terugvinden op de website van de Raad.

Zoals u zelf ook aangaf, werden de resterende middelen van het bedrag van 3,17 miljoen euro toegevoegd aan het Lambermontfonds. Zoals collegelid Smet eerder verklaarde, zal dit budget besteed worden aan Cultuur, Jeugd en Sport. Er zal worden geprobeerd een synergie te bereiken met Onderwijs.

De gefaseerde en concrete vastlegging van het budget zal in de loop van 2021 telkens aan het College worden voorgelegd. Ik heb natuurlijk geen aanwijzingen

dat dit op andere manieren zou worden besteed dan bedoeld. Ik reken erop dat dit door de VGC op een correcte manier zal worden besteed in de domeinen Cultuur, Jeugd en Sport.

U peilde ook naar de lessen die we hieruit kunnen trekken. Het is nog wat vroeg om conclusies te trekken over de samenwerking tijdens de nog heersende COVID-19-pandemie, maar terugkijkend op de voorbije maanden ben ik vrij positief. Er is regelmatig overleg geweest en de VGC heeft gewerkt in het verlengde en in aanvulling van ons beleid. Denk bijvoorbeeld aan de maatregelen inzake het onderwijs, zoals de paasvakantieopvang in 2020 en het reglement voor de noodopvang in mei-juni, maar ook aan de verspreiding van extra laptops in het onderwijs. Dat zijn goede voorbeelden van samenwerking.

Als er vandaag al lessen te trekken zijn, durf ik te stellen dat het belangrijk is om van bij de opmaak van onze maatregelen rekening te houden met bepaalde grootstedelijke aspecten. Bijkomend heb ik ervoor gekozen om steeds snel en transparant met de VGC in overleg te gaan. Dit gaf de VGC ook de kans om zich correct voor te bereiden en eigen maatregelen te nemen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, dank u. Zoals ik in de reactie naar aanleiding van mijn eerdere vraag ook zei, samenwerking tussen die twee beleidsniveaus is echt van essentieel belang om die meerwaarde te creëren voor de Brusselse Vlamingen. Dat is natuurlijk ook van belang in deze coronacrisis, met de besteding van het geld van het coronanoodfonds voor verenigingen die echt wel schade lijden door het feit dat er geen activiteiten kunnen plaatsvinden. Ik kan er zo direct meerdere opsommen die een mooie jaarplanning met activiteiten hadden opgesteld en die uiteindelijk door heel de coronacrisis geen activiteiten kunnen doen, waardoor ze uiteraard de nodige schade hebben. Ik vind het zeker positief dat mede dankzij Vlaanderen de opgelopen schade, zoals u zegt, werd gecompenseerd. Ik dacht dat u zei dat dat voor 89 procent was. Er blijft natuurlijk nog altijd schade, en los daarvan is er ook het feit dat men eigenlijk de hele werking wat ziet teloorgaan. Laten we hopen dat dit zeker in Brussel opnieuw kan worden opgebouwd.

Ik herneem nog even uw brugfunctie. Die is altijd belangrijk. We stellen nu eigenlijk toch wel vast dat de VGC bepaalde noodmiddelen voorlopig achter de hand houdt voor latere investeringen of noden. U zei daarnet dat u hoopt dat het college dat correct zal besteden, aan cultuur, jeugd en sport. Ik hoop dat het iets meer is dan hopen, en dat u er echt van uitgaat dat dit daarvoor zal worden besteed en niet zomaar een extra spaarpotje zal zijn. Ik blijf het herhalen: dit zijn noodmiddelen, die dienen voor het kunnen ondersteunen met betrekking tot acute noden op het terrein. Dat zijn geen bijkomende middelen om regulier beleid te versterken. Ik denk dat we ter zake zeker op dezelfde lijn zitten. Ik hoop dan ook dat u daadwerkelijk gebruik zult maken van uw rol als Brusselminister en waarnemend lid van het college om duidelijkheid te krijgen over die aanwending. Misschien moet u zelf nog maar verdere suggesties doen desbetreffende. Het moet vanzelfsprekend een verlengstuk zijn van het Vlaams beleid dat is gevoerd voor de lokale besturen, en uiteraard moet er worden ingespeeld op de daadwerkelijke noden die er op het terrein zijn. Ik vraag u ook om er bij het VGC-College echt wel op aan te dringen dat die besteding gebeurt in overeenstemming met dat Vlaamse beleid.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Collega Vanlouwe, ter verduidelijking, want dat was misschien niet helemaal helder in mijn antwoord, de 89 procent waarover ik het had, gaat over grote organisaties, zoals BRUZZ en Muntpunt. Daar hebben we dat daadwerkelijk afgetopt op 89 procent. Bij de kleinere organisaties, met lagere bedragen, hebben we voor 100 procent gecompenseerd.

Collega, hoop doet leven, zoals Will Tura op 11 juli op de Grote Markt in Brussel kwam te zingen. Ik heb gezegd dat ik erop reken dat de VGC dit op een correcte manier zal doen en de middelen zal toekennen aan jeugd, sport en cultuur. Ik ga ervan uit dat dat het geval is. Ik zal het in elk geval ook verder opvolgen en bespreken in het VGC-College.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, dank u voor die verduidelijking. In uw aanvankelijke antwoord was u daar inderdaad niet echt heel concreet over. Het gaat dus over 89 procent voor BRUZZ en Muntpunt, maar kunt u misschien ook nog verduidelijken, als het gaat over die 100 procent voor kleinere organisaties, over wie dat dan eventueel zou gaan, als u dat op dit ogenblik kunt?

De voorzitter: Dan zijn we aan het einde gekomen van onze commissie, vermoed ik. Of is er nog iets anders?

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, ik had eigenlijk nog een kleine detailvraag gesteld.

De voorzitter: Mijnheer Vanlouwe, dat mag eigenlijk niet meer. Minister, is dat oké voor u?

Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: De lijst waar u naar vraagt, hebben we gepubliceerd. We zullen die ook nog aan de commissiesecretaris bezorgen, zodat die als [bijlage](#) bij het verslag kan worden opgenomen.

Karl Vanlouwe (N-VA): Perfect. Dank u wel.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.